

לימוד כ"ד

והגית בו יומם ולילה כ"ד ספרים - נגד כ"ד שעות ביום ובלילה

ספרי קודש

וכמשמרות נטועים. אם קבעת כ"ד ספרי תורה כמסמר בלבבך הם משמריך אותך. (מדרש תנחומא)
כ"ד ספרי המקרא הם עליו מליצי יושר, כמנין וח"י, נוטרי' ו'יתבוננו ח'סדי י'קו"ק. (הרמ"ע מפאנו)
כל סיפור הבא בתנ"ך הוא מפתחת שער של ישועה חדש שנתחדש לאותו צדיק ונפתח על ידו. (רבי צדוק הכהן מלובלין זי"ע)

ב"ה - "לימוד כ"ד ספרי קודש" - גליון 153 - ו אדר א' תשס"ה לפ"ק
ז"ל ע"י: מכון נ"ך היוזמי ללימוד כל ספרי נ"ך במעגל השנה, ב' פרקים ליום - ע"ה"ק ירושלים תובבי"א

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד תנ"ך בכל השנה להחזיר עמדת "לימוד תנ"ך בכל השנה" ליושנה, לסיים כל התנ"ך בשמחת תורה, ועי"ז נזכה בקרוב לביאת משיח צדקינו בב"א **דרש ההוא גלילאה עליה דרב חסדא בריך רחמנא דיהב אוריאן תליתאי - תורה נביאים וכתובים**

ספר ליקוטי הלכות - הלכות שבת הלכה ו

יג) וזה בחינת חנכה שהוא להכניע מלכות יון הרשעה, חכמי יון שהם הסבי דבי אתונא שהם עקר חכמי יון שעמדו על ישראל להשכיחם תורתך וכו', והכל על - ידי פגם אמונת חכמים. כי כל העוסקים בחכמות חיצוניות עקר כפירתם הוא באמונת חכמים שהיא בחינת תורה שבעל - פה, כי תורה שבכתב דהינו תנ"ך הם לומדים קצת. ובאמת כשכופרים בתורה שבעל - פה ובאמונת חכמים הם כופרים בתורה שבכתב גם - כן, כי אין יודעין דבר מהתורה כי - אם על - ידי החכמים האמתיים שפרשו לנו את התורה, אבל עקר כפירתם הוא באמונת חכמים, ועל - ידי - זה רצו להשכיח את התורה לגמרי, כי על - ידי שאין מאמינים בהחכמים האמתיים חס ושלום נשכחת התורה לגמרי וכנ"ל, ועל - כן כשהשם יתברך ברחמיו הרבים עמד לנו בעת צרותינו והכניע והשפיל אותם, קבעו לנו חכמינו זכרונם לברכה שמונת ימי חנכה אלו, שהם בחינת חנכת הבית - המקדש. זה בחינת תקון הנדר שהוא תקון אמונת חכמים, כי כל הנדרים ונדבות באים לתוך הבית - המקדש וגם בית - המקדש בעצמו נבנה על - ידי נדרים ונדבות של ישראל. ועל - כן שם בבית - המקדש עקר תקון אמונת חכמים שהוא בחינת תורה שבעל - פה, כי שם ישבו הסנהדרי גדולה ובררו כל ההלכות, ועליהם נאמר, לא תסור מן הדבר אשר יגידו

לך וכו', שזהו עקר אמונת חכמים, כמובא זה הפסוק בהתורה שאלו את ריב"ק הנ"ל לענין אמונת חכמים, כי עקר זה המקרא לא תסור וכו' נאמר על בית – המקדש, כמו שכתוב בפסוק וכי יפלא ממך דבר וכו' ועשית על פי הדבר אשר יגידו לך מן המקום ההוא וכו' לא תסור מן הדבר וכו', כי בית – המקדש הוא בחינת נדר, שעל – ידי עקר תקון אמונת חכמים כנ"ל, ועל – כן לא היה יכול דוד למצוא את מקום הבית – המקדש כי – אם על – ידי נדר, כמו שכתוב נשבע לה' נדר לאביר יעקב וכו' עד אמצא מקום לה' וכו', וזה בחינת המשכן שצוה ה' לעשות אחר חטא העגל, כי עקר חטא העגל היה פגם אמונה שעשו עבודה – זרה ופגמו באמונה, ועקר הפגם היה על – ידי פגם אמונת חכמים שעל – ידי – זה באו לעבודה – זרה ועשו אותו מעשה, כמו שכתוב שם, כי זה משה האיש לא ידענו מה היה לו, שהיה קשה להם קשיות על משה על שאחר לירד ולא בטלו דעתם להאמין בו שבודאי דרכיו ישרים, אף – על – פי שאינם יכולים להבין בשכלם, אבל הם לא האמינו אז במשה ופגמו באמונת חכמים עד שבאו למה שבאו. וכשנתרצה השם יתברך למשה ביום הכפורים למחל להם צוה לעשות משכן לתקן פגם אמונת חכמים כי המשכן בחינת הבית – המקדש כלו נעשה מנדריים ונדבות ישראל כמו שכתוב, מאת כל איש אשר ידבנו לבו תקחו את תרומתי, כדי לתקן על – ידי נדרים ונדבות של המשכן את פגם אמונת חכמים, שהוא עקר חטא העגל כנ"ל:

הַצִּיָּת בּו יוֹמָם וּלְלַיְלָה כִּי־ד סְפָרִים

בְּצֶדַךְ כִּי־ד שְׁעוֹת בַּיּוֹם וּבְלַיְלָה